

נתקבלו במערכת

סיפורת

• נורית זרחי כהן / דפנה ויולה / עטי' פה: רותי חנני / זמורה-ביתן / 1987 / 182 ע'

• אילזה קהן / מישלינג, ארית למחצה / מאנגלית: אביבה גורן / עטיפה: דוד ופרו' מה מוסקוביץ / מודן / 1987 / 216 ע'

שירה

• שוקי פרנקל / שירת אבן הטועים / עטיפה: אורית מרום / אל"ף / 1987
• דני האוסליך / אצטרובל / איורים: צביקה רמץ / הוצאת המחבר / 1987
• אביבה אורשלום / קוראת למקום אהי' בה / אל"ף / 1987 / 37 ע'

עדות חקר עיון

• ניל שרמן, ג'וני שטרנברג, מרים אגר, תקוה כהן / סיוע כספי מיוחד למושבי בק' עת הידון (1979-1984) / המרכז לחקר התיישבות כפרית ועירונית (פרסומים בב' עיוות פיתוח אזורי 42) / 1987 / 138 עמ'

• אברהם דניאל / רווחה תעסוקתית - סוגיות נבחרות / הוצאת רמות / 1987 / 200 ע'

• נח הלפרין, טובה ישעיה / עתונאות ופרסום / עיצוב: יוסי רוזנמן / הוצאת צח / 1987 / 111 ע'

• אריסטו / הנספחות למסות על הטבע - מטאפיסיקה, ספרים ז-ט / תרגום והע' רות: חנה וחיים רוזן / עריכה: שלמה פינס / הוצאת מאגנס / תשמ"ז, מהדורה ראשו' נה: תשכ"ו / 168 ע'

מחזה

• גרהארט האופטמן / האורגים / מגרמ' נית: שמעון לוי / מרכז ישראלי לדרמה ליד "בית צבי" / 1987 / 117 עמ'

• מקסים גורקי / קייטנים / עברית: רב' קה משולח / מרכז ישראלי לדרמה ליד "בית צבי" / 1987 / 97 עמ'

• בריאן פיל / העיר החופשית / מאנג' לית: רבקה משולח / מרכז ישראלי לדר' מה ליד "בית צבי" / 1987 / 81 ע'

• אדוארד בוגד / הים / מאנגלית: רב' קה משולח / מרכז ישראלי לדרמה ליד "בית צבי" / 1987 / 82 ע'

"הפאשיסטן" הביישן

במשפט ואם בחרב. העיקר שתיפדה". אך את חוויית שחרור העיר לא זכה לראות.

עם שהחזיק בדעות לאומיות קיצוניות, נמנע אחימאיר מכל מעשה אלים ובכלל התרחק מפעילות, שמעשים היו כרוכים בה, לאחר עלילת רצח ארלוזורוב שדבקה בו. מאז מצא פורקן להגיגיו הלאומיים וה' פוליטיים בכתבה. על כך מעידים לא רק דברי הימים, אלא גם כל מי שכתבו על האיש. "ברית הבריונים", שנמנה עם מקי' מיה, שבקה חיים לכל חי. אחימאיר מצא את עצמו מבטא דעות שהיו מן הסתם של מיעוט גם במחנה הרוויזיוניסטי. אך היו שראו בו את הראשון, או אחד מן הראשו' נים, במחנה פוליטי שמתוכו יצאו לימים ארגוני המחתרת.

היטיב לתאר אותו בנו יעקב: "הנשק העיקרי שבו לחם אבא היה העט שלו. המ' שפטים של אבא היו קצרים, המאמרים ה'קיצוניים' שכתב היו בהירי סגנון ונעד' רי'מליצות: אלה היו מאמרים שהרגיזו מאד את הכלל והלהיבו ביותר את המי' עוט, שהלך אחריו, במסגרת 'ברית הבריו' נים'. 'ברית הבריונים' היתה המחתרת הראשונה בארץ שלחמה בבריטים; היא לא פוצצה מסילות ברזל, היא לא אגרה נשק חם ולא הסתערה על שדות תעופה. בסך הכל היא ארגנה הפגנות קולניות נגד סגן מיניסטר בריטי, ציפצפה על פרופסור ביי' רושלים שנמנה עם 'ברית שלום' (שחפצה במדינה דו-לאומית בארץ-ישראל), אך לעומת זאת, היא לחמה בדרכיה החובבני' ות ב'כיבוש הזר'. אחר-כך השתכללו השי' טות, אבל מישהו היה צריך להיות מורה' הדרך לבתי-הסוהר..."

"האיש שהיטה את הזרם" לא יהיה רב' מכר, כמובן. אך מן הדין שספרים כאלה יהיו חומר לימוד חובה בבתי ספר. שכן יש בתוכם ללמד לא רק על אדם יוצא דופן, אלא הם פרק מנדככי היסוד של המדינה.

אב"א אחימאיר

בדיוק חמש שנים לפני מלחמת ששת הי' מים, אין ספק באיזה אגף של התנועה למ' ען ארץ-ישראל השלמה היה נמצא היום. הרי בשנות השלושים נמצא בין הכותבים והמפגינים נגד שלטון המנדט הבריטי, המצר את צעדי העצמאות העברית בא' רץ-ישראל. אגב, בנושא זה מביא בנו הצ' עיר של אחימאיר, יוסף, מכתב שכתב אביו אל ש"י עגנון, לאחר שנבצר ממנו להגיע לירושלים למסיבה, שבה קיבל הסופר את אורחות הכבוד של העיר ובו אמר בין הש' אר: "ירושלים בשבי, בידי צר ואויב, מה הם איחולי לאזרח הכבוד שלה? שיוזכה הוא ונזכה אנו עמו, שירושלים תיפדה, אם

גבריאל שטרסמן

ביקורת

אב"א אחימאיר -

האיש שהיטה את הזרם

בעריכת פרופ' יוסף נדבה
הוצאת העמותה להפצת תודעה
לאומית / 248 עמ'

שם הספר לקוח מדבריו של פרופ' ערי' ז'בוטינסקי ז"ל, אחד התורמים לקובץ זכ' רון זה, ויש בו כדי להביע את ההערצה הרבה לדמות השנויה במחלוקת עד היום הזה, שלכבודה ולזכרה נערך.

האסופה בספר היא דברים שנכתבו על אחימאיר בחייו ולאחר מותו ויש בהם כדי להאיר האר היטב את האיש שהתפאר בזמנו בהיותו "פאשיסטן", מי שנאבק בקומוניזם הבולשוויסטי ובסוציאליזם המארכסיסטי והיה למעשה מקימה של האופוזיציה הימנית להגמוניה הפועלית בארץ.

ברם מי שכתבו על אחימאיר לא הסתפ' קו בהעלאת קווים למחשבתו המדינית ול- כתביו הפוליטיים. טוב עשה עורך הספר, ששם ההוצאה מלמד עליה כי שמה לעצ' מה מטרה חינוכית בהוצאה לאור של כת' בים, בהכניסו לאוסף גם דברים המתארים את אחימאיר האדם. כך מצטיירת תמונה של אדם רב-פנים: רך ועדין וביישן עד כדי מבוכה בחייו הפרטיים ובביתו; תקיף, בו' טה, חד-משמעי, בנאומיו ובכתביו.

אחימאיר נמנה עם חווי הציונות המאכ' סימליסטית. לולא הלך לעולמו